

Η σεξουαλική αγωγή των παιδιών

Date : Ιανουαρίου 21, 2015

Όσο τὰ παιδιὰ εἶναι μικρά, ἡ διαφορὰ τοῦ φύλου δὲν προκαλεῖ αἴσθησι. Ἀναπτύσσονται παράλληλα, συναναστρέφονται ἐλεύθερα, παίζουν μαζί, χωρὶς νὰ δημιουργεῖ κάτι ἰδιαίτερο ἢ διαφορὰ τους.

Καθὼς ὅμως μεγαλώνουν, ὅταν προχωρήσουν στὴν προεφηβικὴ καὶ μάλιστα στὴν ἐφηβικὴ ἡλικία, τότε τὰ πράγματα ἀλλάζουν ριζικά. Ἀναπτύσσεται ἀπότομα τὸ σῶμα, ἐμπλουτίζεται ὁ ψυχικὸς κόσμος, φανερώνονται ἔντονα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ φύλου, τὸ ἀγόρι γίνεται ἄνδρας, τὸ κορίτσι γίνεται γυναίκα, ἀνακαλύπτουν κάτι διαφορετικὸ στὸν ἑαυτό τους καὶ στὸν ἄλλο.

Ἡ διαφορὰ αὐτὴ ἐπηρεάζει ὅλο τὸν ψυχοσωματικὸ ὄργανισμό, φανερώνει νέες, ἄγνωστες μέχρι τότε δυνάμεις στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχὴ, συγκινεῖ καὶ ἀναστατώνει τὸν ὅλο ἄνθρωπο, ποὺ ἀνοίγει τὰ μάτια του μὲ ἔκπληξι, μὲ ἀγωνία καὶ χαρὰ σὲ μιὰ νέα πραγματικότητα, ποὺ τὴν αἰσθάνεται ἰδιαίτερα ἐλκυστικὴ: τὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου φύλου. Καὶ ἐπειδὴ ἡ κατάστασι αὐτὴ τοῦ εἶναι καινούργια καὶ ἄγνωστη, δὲν γνωρίζει πῶς νὰ τὴ διαχειρισθεῖ.

Ἐδῶ προκύπτει ἡ ἀνάγκη τῆς σχετικῆς ἀγωγῆς, ποὺ ἀφενδὸς θὰ προφυλάξει τὰ παιδιὰ μας ἀπὸ λάθη, τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ τὰ πληρώνουν σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ, ἀφετέρου θὰ τὰ βοηθήσει νὰ κτίσουν σωστὰ τὸ οἰκοδόμημα τῆς μελλοντικῆς τους εὐτυχίας.

Δυστυχῶς οἱ δημόσιοι φορεῖς τῆς ἀγωγῆς δὲν ἔχουν κερδίσει τὴν ἐμπιστοσύνη μας στὸ θέμα αὐτό.

Ἡ ἐπιπολαιότητα, ἡ προχειρότητα καὶ τὸ κοσμικὸ φρόνημα μὲ τὸ ὁποῖο τὸ ἀντιμετωπίζουν, δὲν βοηθοῦν τὰ παιδιὰ. **Μᾶλλον τὰ ἐξωθοῦν** στὸ ἀμαρτωλὸ καὶ ἀνήθικο, ποὺ χωρὶς ἀμφιβολία τὰ ὀδηγεῖ στὴ δυστυχία, στὸν

ψυχικό ὄλεθρο καὶ τὴν καταστροφή.

Στὸ σύγχρονο σχολεῖο διδάσκονται ἀπὸ πολὺ νωρὶς, ἀκόμη ἀπὸ τὶς τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ, σχετικὰ μαθήματα. **Ποιὸ εἶναι ὅμως τὸ περιεχόμενό τους; Ποιὸς τὸ ἔχει καταρτίσει καὶ μὲ ποια κριτήρια; Ποιὸς διδάσκει τὸ μάθημα; Ποια τὰ προσόντα καὶ τὸ ἦθος του καὶ σὲ ποια ἀτμόσφαιρα παρουσιάζει τὸ θέμα του;**

Δὲν θὰ ἐπιμείνουμε στὸ τί γίνεται σήμερα στὰ σχολεῖα μας ἢ ποια ἀγωγή σχετικὰ μὲ τὸ θέμα δίνει ὁ ἄλλος μεγάλος δάσκαλος, ἡ Τηλεόραση, καὶ ὁ ἀκόμη μεγαλύτερος καὶ πολὺ πιὸ ἐπικίνδυνος, τὸ Διαδίκτυο. Ὅλοι, λίγο ἢ πολὺ, τὰ γνωρίζουμε αὐτά.

Αὐτὸ ποὺ κυρίως θὰ προσπαθήσουμε εἶναι νὰ ποῦμε ἐπιγραμματικὰ τὸ **τί πρέπει νὰ κάνουμε ἐμεῖς**, τὸ ὁποῖο μάλιστα εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ τὸ κάνουμε πρὶν οἱ ἄλλοι παράγοντες ἀναλάβουν ἐνεργὸ ρόλο καὶ καταστρέψουν τὰ παιδιὰ μας.

Τὸ **πρῶτο** ἀσφαλῶς ποὺ πρέπει νὰ τονίσουμε εἶναι νὰ μὴν ἐφησυχάζουμε καὶ ἐπομένως ἀμελοῦμε. Τὰ παιδιὰ μποροῦν μὲ πολλοὺς τρόπους νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ θέμα καὶ νὰ ἔχουν κάποια ἐνημέρωση ἀπὸ φίλους, συμμαθητὲς καὶ μεγαλύτερους ἀκόμη, ποὺ ὅμως δὲν ἀξίζουν τὴν ἐμπιστοσύνη τους. Μὴν ἀφήσουμε ἐπομένως τὴ σχετικὴ ἀγωγή σὲ ἄλλα χέρια. Μὴν καθυστερήσουμε. Γιατί μπορεῖ νὰ μᾶς ποῦν κάποτε τὰ παιδιὰ μας μὲ δίκαιο παράπονο: «Ἀργήσατε. Σᾶς πρόλαβαν ἄλλοι, ποὺ οὔτε τὴν ἀγάπη τὴ δική σας εἶχαν οὔτε τὴν ἀπαραίτητη γνώση. Καὶ ἐγὼ τώρα σᾶς κατηγορῶ, γιατί κλαίω γιὰ λάθη πού, ἂν μοῦ εἶχατε μιλήσει νωρίτερα, δὲν θὰ εἶχαν γίνει».

Ἄς μὴ μᾶς νικήσουν

κάποιοι δισταγμοί, πού μπορεί να είναι δικαιολογημένοι σ' ένα βαθμό: Πώς θα μιλήσουμε στα παιδιά; Τί άραγε γνωρίζουν; Πόσο θα καταλάβουν; Όπωςδήποτε χρειάζεται γνώση και απαιτείται ο κατάλληλος τρόπος. Δεν είναι εύκολο. **Δεν**

ώριμάζουν όλα τα παιδιά μαζί. Δεν ευαίσθητοποιούνται με τον ίδιο τρόπο.

Δεν απασχολούνται με τους ίδιους προβληματισμούς. Το καθένα έχει έναν ιδιαίτερο κόσμο και γι' αυτό με ιδιαίτερο τρόπο θα ανακαλύψει σωστά το άλλο φύλο και τον ρόλο του στη ζωή του.

Θα βοηθήσουμε πολύ τα παιδιά να δεχθούν την όρθη άγωγή επί του θέματος, **αν θεμελιώνουμε την προσπάθειά μας στον αιώνιο λόγο του Θεού.** Να μιλήσουμε για τη δημιουργία του ανθρώπου, όπως περιγράφεται στους πρώτους στίχους της Γενέσεως. Να πούμε ότι ο Θεός, όταν έπλασε τον άνθρωπο, «*άρσεν και θήλυ έποίησεν αυτούς*» (α' 27). Να εξηγήσουμε τους λόγους για τους οποίους έγινε αυτό. Ποιός ο σκοπός της δημιουργίας των δύο φύλων; Ποιός ο ρόλος καθενός; Πώς τα όρισε ο αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός;

Μέσα

στις σελίδες της Αγίας Γραφής αντιμετωπίζονται όλα τα μεγάλα θέματα που απασχολούν τον άνθρωπο και δίνονται λύσεις θεόπνευστες, που ικανοποιούν βαθιά την ψυχή του και την ασφαλίζουν από κάθε κίνδυνο μικρών ή μεγάλων έκτροπων.

Η Αγία Γραφή μάς παρουσιάζει τη ζωή των πρωτοπλάστων ανθρώπων, του πρώτου άνδρα και της πρώτης γυναίκας που έζησαν πάνω στη γη. Μάς μιλάει και για το πώς οι σχέσεις τους διαταράχθηκαν, όταν έπεσαν στην άμαρτία. Μάς εξηγεί επίσης και πώς ο άνθρωπος μπορεί, με τη βοήθεια της Χάριτος του Χριστού, να αναμορφωθεί

στο άρχαιο του κάλλος, να ανέβει σε
ύψος πνευματικό, ώστε να μπορεί να βλέπει
μέ μάτια καθαρὰ τὸν ὅποιονδήποτε συνάνθρωπό του,
να τὸν σέβεται καὶ ἀγαπᾷ ἀληθινά, να
συνεργάζεται μαζί του καὶ να συμβιώνει ἄρμονικά. Διότι
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύπτει τὸ μεγαλεῖο
τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ μᾶς βοηθεῖ να
τὸν ἀντιμετωπίζουμε με ἀπόλυτο σεβασμὸ ὡς
εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπαρξη πὸν φέρει μέσα
της ἀθάνατη ψυχή καὶ ἔχει ὑψιστο καὶ
αἰώνιο προορισμό, ἐπομένως ὡς σύντροφο πολύτιμο,
συναθλητὴ καὶ συνοδοιπόρο στὸ δρόμο τῆς ζωῆς
καὶ ὄχι ὡς ἀντίπαλο, ὡς **ἀντικείμενο ἐκμεταλλεύσεως ἢ μέσο ἡδονῆς**.

Ἄν σε τέτοια βάση
τοποθετήσουμε τὸ θέμα τῆς σχέσεως τῶν δύο φύλων, ἡ
ἐπικοινωνία μας με τὰ παιδιά για τὸ θέμα
αὐτὸ θὰ γίνει με κάθε σοβαρότητα καὶ
ἱεροπρέπεια. Δὲν θὰ παρασυρθοῦμε ἀπὸ
τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, πὸν κατεβάζει τὶς
σχετικὲς συζητήσεις σε κατώτατο ἐπίπεδο καὶ
ἀντιμετωπίζει τὰ προβλήματα πὸν ἀνακύπτουν με
ἐπιπόλαιο τρόπο, συχνὰ με ἔλαφρὰ διάθεση ἢ
καὶ ἀνεπίτρεπτη χυδαιότητα.

Εἶναι σημαντικὸ καὶ
πολὺ βοηθητικὸ για τὰ παιδιά μας να
αἰσθάνονται ὅτι καταλαβαίνουμε τὶς ἀπορίες τους
για τὶς σχέσεις τῶν δύο φύλων καὶ κατανοοῦμε τὶς
δυσκολίες τους, στὴν προσπάθεια να τὶς ἀντιμετωπίσουν
σωστά. Κερδίζουμε τὴν ἐμπιστοσύνη τους, ὅταν βλέπουν
πὼς δὲν ἀποροῦμε καὶ δὲν
ἀντιδροῦμε, ἀλλὰ στεκόμαστε με σεβασμὸ
καὶ φόβο Θεοῦ μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ
καινούργιο, σ' αὐτὴ τὴν ἔλξη πὸν
δημιουργεῖται στὴ νεανική τους ψυχή. Καταλαβαίνουμε ὅτι
ἡ περιέργεια τοὺς κεντρίζει, ἡ φαντασία δουλεύει
ἀσταμάτητα, τὸ συναίσθημα ἐνεργεῖ ἀνεξέλεγκτα,
χάνουν εὐκόλα τὸν ἔλεγχο τοῦ ἑαυτοῦ τους. Καταλαβαίνουμε
καὶ θέλουμε να βοηθήσουμε, χωρὶς να παρεξηγοῦμε.

Γι' αυτό με

ἤρεμη διάθεση καὶ ψυχραιμία πρέπει νὰ ἐξηγήσουμε

ὅτι ὅλο αὐτὸ ποὺ αὐθόρμητα ξεπηδᾷ

ἀπὸ τὴν ψυχὴ τους, πρέπει νὰ τὸ δαμάσουν

καὶ νὰ τὸ κυβερνήσουν σωστά, ὥστε νὰ μὴν

τοὺς ἐκτρέψει σὲ λάθη σοβαρὰ ποὺ θὰ

τοὺς πληγώσουν, ἀλλὰ **νὰ**

τοὺς προετοιμάσει γιὰ τὸ μεγάλο γιὰ τὸ

ὀποῖο εἶναι προορισμένοι· γιὰ τὴ δική τους

οἰκογένεια. Ἄν θέλουν νὰ τὴ σκέπτονται

ἐπιτυχημένη καὶ εὐτυχισμένη, πρέπει νὰ παλέψουν

στὰ χρόνια τῆς προετοιμασίας τους. Γιὰ νὰ διατηρήσουν

ἄθικτο αὐτὸ ποὺ θὰ ζήσουν ἀργότερα

καὶ νὰ τὸ σεβαστοῦν ἀφοῦ γίνει, πρέπει

νὰ τὸ σέβονται ἀπὸ πρὶν. Γιατὶ εἶναι

γνωστὸ ὅτι συχνὰ οἱ πρὶν ἀπὸ

τὸν γάμο ἀπροσεξίεις διευκολύνουν τὶς μετὰ τὸν γάμο

συμφορές.

Νὰ ἐξηγήσουμε ἀκόμη

στὰ παιδιά ὅτι **ἡ**

ἀγάπη, ὅπως τὴν προβάλλει ὁ κόσμος μὲ διάφορους

τρόπους, εἶναι συνήθως ἐφήμερη, ἀμφίβολη, ρηχὴ καὶ

ἐπιπόλαιη συναισθηματικὴ ἐκδήλωση. Γι' αὐτὸ

καὶ οἱ σύντροφοι ἀλλάζουν πολὺ εὐκόλα. Ἡ

ἀγάπη αὐτὴ σύντομα μπορεῖ νὰ σβῆσει καὶ

εὐκόλα νὰ μετατραπεῖ σὲ ζήλεια, ἀδιαφορία,

ἀντιπάθεια, κακία, μίσος, ἐκδικητικότητα. Καὶ στὸ

τέλος νὰ ἀφήσει στὴν ψυχὴ μιὰ ἀπέραντη

πίκρα, μιὰ βαθιὰ ἀπογοήτευση καὶ τὴν

αἴσθησι τῆς ὀριστικῆς ἀποτυχίας. Μπορεῖ

δὲ νὰ προκαλέσει καὶ ψυχολογικὰ προβλήματα, νὰ

ὀδηγήσει σὲ ἀσθένειες, κάποτε σὲ ἀνεπιθύμητες

ἐγκυμοσύνες, ποὺ ἀντιμετωπίζονται συνήθως μὲ

ἐπιπολαιότητα καὶ βαρύτερα λάθη.

Ἡ

ἀληθινὴ ἀγάπη ἐμπνέει τὸν βαθὺ

σεβασμὸ στὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου, ποὺ εἶναι

εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἡ ψυχὴ του ἔχει

ἀπέραντη ἀξία, ποὺ τὸ σῶμα του εἶναι

ἔμψυχος ναὸς τοῦ Θεοῦ. Ὁ σεβασμὸς ὅμως προϋποθέτει τὴν

ἐγκράτεια, ἢ ἐγκράτεια ἀπαιτεῖ ἀγώνα,
ὁ ἀγώνας δὲν ἐπιτυγχάνει χωρὶς τὴν
ἐνίσχυση τῆς Χάριτος, ἢ δὲ Χάρις δίνεται ἄφθονη
σ' ὅσους καταφεύγουν μὲ πίστη στὸ Θεό. **Δὲν ὑπάρχει ἐπομένως ἀγάπη χωρὶς
τὴν πίστη, χωρὶς τὸν Θεό.**

**Ἡ
ἀληθινὴ ἀγάπη δὲν εἶναι κάτι ἀνθρώπινο,
εἶναι κάτι θεϊκό.**

Καὶ μόνο «κατὰ Θεὸν» καὶ «διὰ τὸν
Θεὸν» μπορεῖ κανεὶς ἀληθινὰ νὰ
ἀγαπᾷ. **Οἱ**

ἄνθρωποι πλησιάζουν μεταξύ τους, μόνο ὅταν πλησιάζουν τὸν Θεό.

Μέσα στὴν Ἐκκλησία βρίσκουμε τὸν Θεὸ τῆς
ἀγάπης, ζοῦμε μεταξύ μας τὴν τέλεια κοινωνία τῆς
ἀγάπης, ἀπολαμβάνουμε τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία
καὶ χαρά. Ἐκεῖ πρέπει νὰ ὀδηγοῦμε τὰ
παιδιά μας, διότι ἐκεῖ θὰ ἔχουν οὐσιαστικὴ
βοήθεια γιὰ τὴ ζωὴ τους στὸ παρὸν καὶ στὸ
μέλλον τους.

Τὰ παιδιά δὲν
τὰ βοηθεῖ ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ σχολείου, ἢ
σύγχρονη ἀγωγή, ποὺ δὲν κάνει λόγο γιὰ τὴν
ψυχὴ καὶ ἐπιτρέπει κάθε εἶδους ἐλεύθερες
σχέσεις, ἀρκεῖ νὰ μὴ βλάπτεται ἡ ὑγεία
τοῦ σώματος. Δὲν βοηθεῖ ἡ σημερινὴ κοινωνία,
ποὺ τὴ διακρίνει ἡ ἐλευθεριότητα καὶ ἡ
ἀσυδοσία. Δὲν βοηθοῦν τὰ σύγχρονα
ἠλεκτρονικὰ μέσα, ποὺ ἀκόμη καὶ μὲ
τις παιδικὲς τους ἐκπομπές - ποὺ πολλὰ φορὲς
δὲν εἶναι καθαρές - **ξυπνοῦν
πολὺ πρόωρα τὸ σχετικὸ ἐνδιαφέρον τῶν
παιδιῶν, ἀφαιροῦν
τὴν ἀθωότητά τους καὶ τοὺς στεροῦν τὸ
δικαίωμα νὰ ζήσουν ἀγνὰ καὶ χαρούμενα τὰ παιδικά
τους χρόνια.** Δυστυχῶς τὰ μέσα αὐτά, ποὺ σημείωσαν
ἐκπληκτικὴ ἀνάπτυξη στὴν ἐποχὴ μας, ἔχουν
κάνει πολὺ εὐκόλη τὴν πρόσβαση στὸ κακὸ
καὶ παρουσιάζουν μὲ δελεαστικοὺς τρόπους
ἐλκυστικὴ καὶ σχεδὸν ὑποχρεωτικὴ τὴν
ἀμαρτία. **Ὁ μοντέρνος τρόπος**

ζωής προβάλλεται έτσι πού νὰ φαίνεται αδύνατο τὸ νὰ πορευθεῖ κάποιος ἀντίθετα στὸ ρεῦμα τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖο παρασέρνει τὰ πάντα στὸ διάβα του καὶ θέλει νὰ ἐπιβάλει τὴν κυριαρχία του παντοῦ.

Θεωρεῖται

ἐξωπραγματικὸς σήμερα ὁποῖος μιλά γιὰ τὴν ἐγκράτεια καὶ τὴν ἀγνότητα. Εἶναι λέξεις «ἄγνωστες» αὐτές, πού ὅταν κάποτε ἀκουσθοῦν, ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τοὺς περισσότερους μὲ περιφρόνηση καὶ χλεύη.

Ἐδῶ εἶναι τὸ χρέος μας. Μὲ νηφαλιότητα καὶ πειστικότητα νὰ δείξουμε στὰ παιδιά τὴ χρησιμότητα τῆς ἐγκράτειας καὶ τὴ ζηλευτὴ ὁμορφιὰ τῆς ἀγνότητας· νὰ τοὺς κάνουμε ἀγαπητὴ καὶ ἐλκυστικὴ τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀρετὴ. Εἶναι χρέος μας νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ μεγαλεῖο τοῦ χριστιανικοῦ γάμου, γιὰ τὴν ἱερότητα τῆς σχέσεως πού ἐκφράζει τὴν ἀγάπη δύο ἀνθρώπων καὶ ὑπηρετεῖ τὴ ζωὴ ἑνὸς τρίτου, ὅταν ὁ Θεὸς τὸ θελήσει. Εἶναι πολὺ σημαντικό νὰ δείξουμε στὰ παιδιά πὼς **μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴ σχέση μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ καταξιώνει τὴν θεοειδὴ ὑπαρξή του, νὰ καλλιεργεῖ τὴν πνευματικότητά του καὶ ὄχι νὰ ὀδηγεῖται στὴν ἀποκτήνωση, στὴν καταρράκωση καὶ στὴ διαστροφή.**

Νὰ σταθοῦμε κοντὰ στὰ παιδιά μας στὰ δύσκολα νεανικά τους χρόνια. Νὰ τοὺς ποῦμε ὅτι **ὅλα εἶναι εὐλογημένα, ὅταν γίνονται στὴν ὥρα τους, ὅταν ὁ Θεὸς τὰ εὐλογήσει καὶ ὁ Θεὸς τὰ θελήσει.** «Καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι» (Ἐκκλῆσ. γ' 1, 17). **Γιὰ τὸ καθεὶ ὑπάρχει ὁ κατάλληλος καιρὸς.** Τώρα πρέπει νὰ φροντίζουν τὴ **σωστὴ προετοιμασία τους,** νὰ προσπαθοῦν γιὰ τὴ μόρφωση καὶ τὴν **ἀρετὴ,** γιὰ τὰ ἐφόδια ἐκεῖνα πού θὰ συντελέσουν στὴν

αύριανη έπιτυχία τους στη ζωή. Τώρα **να αγωνίζονται για τήν αγνότητα**, πού δέν πρέπει να τή ζοῦν ως παθητική, αλλά ως **δυναμική κατάσταση· ὄχι ως στέρηση, αλλά ως απολαβή.**

Πολύτιμος σύμμαχος στην άγωγή τῶν παιδιῶν μας καί στο θέμα αὐτό εἶναι ὁ **πεπειραμένος πνευματικός**. Στόν ιερέα τοῦ Θεοῦ τὰ παιδιά μποροῦν να ἀνοιξοῦν πὸ εὔκολα τήν ψυχή τους, να διατυπώσουν ἀπορίες, να ζητήσουν βοήθεια στόν ἀγώνα τους καί να ποῦν τὰ σφάλματά τους. Ἐκεῖ θὰ βροῦν ἀγάπη, στοργή, ἄφεση ἀμαρτιῶν, σοφή καθοδήγηση σ' αὐτό τὸ πολὺ δύσκολο καί καίριο ζήτημα τῆς ζωῆς τους. **Ἐκεῖ θὰ πάρουν πλούσια Χάρη πού θὰ τὰ ἐνισχύει στόν ἀγώνα τους.**

Αὐτὴ τὴ Χάρη θὰ ἐπικαλοῦνται, καί στόν παντοδύναμο Θεὸ θὰ καταφεύγουν οἱ γονεῖς μὲ τὴ θερμὴ προσευχή τους. **Γιὰ να στηρίζει Ἐκεῖνος τὰ παιδιά τους** καί να τὰ ἀναδεικνύει λευκὰ καί εὐωδιαστὰ κρίνα μέσα στο βούρκο τῆς σύγχρονης ἀμαρτωλῆς κοινωνίας· τέκνα δικὰ Του, ἀστέρια φωτεινὰ πού θὰ λάμπουν στο σκοτάδι τῆς πονηρῆς καί διεστραμμένης γενεᾶς μας.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<http://alopsis.gr>

(Πηγή: osotir.org)